

Стил

Година единадесета, Бр. 1, м. септември - декември '11

ВЕСЕЛА КОЛЕДА!

Скъпи ученици!

Уважаеми колеги!

От името на целия колектив на Хуманитарна гимназия „Дамян Дамянов“ приемете най-искрените ни благопожелания към всички създатели и читатели на вестник „Стил“!

Учебната 2011-2012 година постави ново начало – началото на един следващ етап в житейската реализация на зрелостниците ни; началото на следващата учебна година, в която хуманитарна гимназия за пореден път разтвори вратите си, за да приеме с вяра, надежда и любов своите ученици! Именно вратата и сплотеността на нашия колектив доказва, че невъзможни неща няма. В годините, в които в другите училища намаляваха учениците и се съкращаваха работни места, колективът на Хуманитарна гимназия се разрастваше. Защото заедно можем повече! Защото и в най-нелеките мигове ни е крепяла любовта към нашите ученици, достойни потомци на своя патрон и бъдещи създатели на отечеството ни!

Пожелавам на всички да съхранят в душите си искрата на творческото вдъхновение, за да отдаде всеки от нас своя принос за духовното възвисяване на народа ни!

Екатерина Иванова

ХУМАНИТАРНА ГИМНАЗИЯ "ДАМЯН ДАМЯНОВ" НАВЪРШВА 15 ГОДИНИ

„Равнодушният никога не може да хване душата на човека...“

Из интервю на Г. Тихолов с известния поет Дамян Дамянов:

- Какво място заема детството и неговият красив свят в творчеството Ви? Как Вашата житейска биография „навлиза“ в последните Ви книги?

- Детството е най-красивото, то е чистата и поетична част от живота на човека. Но, дордете е негово настояще, дордете той още не е напуснал селенията и времето му, едва ли осъзнава това. Оценява го едва когато стане негово минало, което е загубил. Тогава именно детството се превръща в красив спомен, в свят на безгръжие, радости и благополучие. И главно – на чистота и романтика. Такъв свят е винаги неотделима част от всяко изкуство. Особено от поезията. Защото децата са най-истинските, макар неосъзнати, поети на тоя свят. Но разбират това едва когато престанат да бъдат вече деца, а и поети.

Колкото до втория подвъпрос, за отговора Ви ще си послужа с Есениновите думи. След като нейде надвешатри дава кратки

биографични данни за себе си, добавя: „... А останалата моя биография е в стиховете ми, намерете я там!“

Всяко творчество е една художествена биография на своя автор. Отворете последната моя книга „Тетрадка по всичко“, и там ще намерите моя живот. „Художествен“, разбира се.. Същинският е само в досието ми в отдел „Кадри“ в местоработата ми. Под различни форми и по различни начини писателят винаги рисува собствения си живот. Сплитайки го с този на всички хора, разбира се..

- Във Вашата поезия Вие непрекъснато разговаряте със своя съвременник, вълнуват Ви темите, свързани с неговото битие. Какъв според Вашето поетично кредо, трябва да бъде днешният човек?

Такъв, какъвто си е бил винаги – просто човек. Само че доблестен и отговорен и отговорен не само за себе си, но и за цялото общество, по-

НА СТР. 3

В БРОЯ:

РЕГИОНАЛНИ КОНКУРСИ	2 стр.
ДАМЯН ДАМЯНОВ	3 стр.
ИНТЕРВЮ С Г-ЖА МАРИЯ ВЪЛКОВА	4 стр.
ЯНА ТУДЖАРОВА ЗА ВИГ "МОНОЛОГ"	4 стр.
ЛИЧНО ТВОРЧЕСТВО	5 стр.
ОБИЧАМЕ ТЕ, ЛИДКА!	6 стр.
НОВИНИ	7-8 стр.

УЧИЛИЩНА ХРОНИКА

ПО СЛУЧАЙ 77 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ДАМЯН ДАМЯНОВ, ПАТРОННИЯ ПРАЗНИК НА УЧИЛИЩЕТО И 15 ГОДИНИ ОТ СЪЗДАВАНЕТО Й

ХУМАНИТАРНА ГИМНАЗИЯ „ДАМЯН ДАМЯНОВ“ - СЛИВЕН

ОБЯВЯВА

I. Регионален литературен конкурс на тема:

„Благодаря ти, българска обител,
че сбра в разкъсаната ми снага
икони и бунтарски знамена,
олтари на неверие и вяра“

Дамян Дамянов

Условия за участие:

В конкурса могат да участват ученици в три възрастови групи:

Първа възрастова група:

IV, V, VI клас – стихотворение, разказ

Втора възрастова група:

VII, VIII, IX клас - стихотворение, разказ, есе

Трета възрастова група:

X, XI, XII клас - стихотворение, разказ, есе, фейлетон

Творбите за конкурса могат да бъдат до три на брой с обем до две стандартни машинописни страници, всяка с обозначени на тях: трите имена, класа, училището и телефон или E-mail.

Срок за представяне на творбите - 20.12.2011 г.

II. Рецитаторски конкурс „Магията на Дамяновото слово“ – 17.01.2012 г.

изпълнение на творба на Дамян Дамянов по избор
Конкурсът ще се проведе в 3 възрастови групи:

Първа възрастова група- IV,V, VI клас

Втора възрастова група- VII ,VIII, IX клас

Трета възрастова група.X, XI, XII клас

Заявка за участие – до 13.01.2012 г. включително.

III. Конкурс за рисунка (графика, колаж) на тема „Градът на Дамян Дамянов“.

Условия за участие:

В конкурса могат да участват ученици в 3 възрастови групи:

Първа възрастова група- IV,V, VI клас

Втора възрастова група- VII ,VIII, IX клас

Трета възрастова група - X, XI, XII клас

Творбите за конкурса могат да бъдат до три на брой, всяка с обозначени на тях: трите имена, класа, училището и телефон или E-mail.

Срок за представяне на творбите - 20.12.2011 г.

За контакти:

от 08:30 ч. до 17:00 ч. на телефон (044) 66 31 76

Адрес : гр. Сливен, ул. „Граф Игнатиев“ № 3

E-mail : humgim_sliven@mail.bg

Връчването на наградите ще бъде на 18 януари 2012 година.

“Спри, пиши!

Много пъти Надежда Захариева е чуvalа тази молба, прозвучавала повече като заповед. Спирала колата, вадила бележника и върху страниците му се изливали

поредните божествени стихове. Докато диктувал, Дамян Дамянов не се запъвал, не се замислял. Нямало паузи. Речта се леела като бърза планинска река. Сякаш в този момент поетът говорил с Господа.” /Исак Гозес/

“... България загуби един от най-четените и обичани свои поети. Той е най-големият страдалец сред съвременните български поети, който въпреки невероятно тежкото си състояние успя да запази достойнството си и творческата си репутация. Като поет ще заеме видно място в българската литературна история” - каза Николай Хайтов, председател на Съюза на българските писатели, в който Дамян Дамянов членуваше.

Конкурс за рисунка и есе!

„Какво знам за Антарктида“

Краен срок 31.01.2012 год.

Конкурс за рисунка и есе „Какво знам за Антарктида“ обяви образователният портал Академика БГ съвместно с Българския антарктически институт. Конкурсът ще се проведе в две категории – до 8 клас и от 8 до 12 клас. Децата до 8 клас участват с рисунка, а от 8 до 12 клас пишат еое.

Специално жури ще изльчи по трима победители в двете категории, за които ще има специални награди. Конкурсът има за цел да обогати познанията на децата за Ледения континент и да популяризира българския научен принос в антарктическите изследвания.

Рисунките очакваме на адрес:
София 1202, ул. „Поп Богомил“ 23.

Есетата трябва да се изпращат на e -mail:
Antarctica@akademika.bg

Дамян Петров Дамянов е роден на 18 януари 1935 г. в Сливен

Снимка от архива на поета /в.ДУМА/

„Равнодушният никога не може да хване душата на човека...”

ОТ СТР. 1

съпричастен към

времето и хората. Ако отделният човек и като единица на обществото би бил тъй честен и безкомпромисен, какъвто е насаме или само в тесен кръг приятели, целият ни живот, цялото ни общество биха били далеч по-добре, отколкото са.

- Няколко думи за творчеството като интимна изповед и като обществени наблюдения?

- Думите, действително, ще бъдат само няколко. Всяко творчество, ако е истинско, е въщност сбор от обществени наблюдения, изповядани най-съкровено и интимно. Или – обратното: интимна авторова изповед, която би могла да бъде изповед на всеки отделен читател, на едно цяло общество. Не е ли едното и другото, творчество не самоцел, излишно бъръщлевене, празни думи.

- На кои въпроси ще търсите отговор в бъдещите си книги?

- На всички, на които не съм отговорил в досегашните: смисъла на живота, на любовта, на труда, на синовнородителските отношения, изобщо – на всичко, което има безброй имена и формулировки, а в края на краищата се побира в един въпрос, изречен далеч преди мене и не от мене, а от Шекспировия Хамлет „Да бъдеш или да не бъдеш?“.

- Има ли равнодуши поети и може ли равнодушният да твори.

- Сигурно има, и сигурно може, но язък и за него, и за читателите му: равнодушният никога не може да хване душата на човека. А тя е всякаква друга, само не равна.

- Какво място заема самоиронията

През 1953 г. завършва гимназия в родния си град, а през 1961 г. завършва българска филология в Софийския университет. През шейсетте години работи като литературен консултант във вестник „Народна младеж“ и като редактор в отдел „Поезия“ на списание „Пламък“.

За първи път

публикува стихотворения през 1949 г. във в. „Сливенско дело“, а по-късно обнародва поетични творби в централния литературен печат.

Дамян Дамянов е удостоен със званието Народен дяжел на културата, лауреат е на Димитровска награда, а през 1997 г. получава наградата „Иван Вазов“ за цялостно литературно творчество.

През 1963 г. на руски език излиза книгата му „Пусть окно распахнется“ в превод на М. Кудинов. Отделни творби на поета са публикувани в литературни издания на руски, беларуски, украински, унгарски и на английски език.

Tale

Were you asleep? I think that I awoke you.
Forgive me that I'm here with you right now.

My soul constricts to insanity inside me,
In the clasp of all the sadness that I saw.
I'm with myself, so willing just to chatter,
The silence glues my lips 'cuz I'm alone,
Don't make me go, I'll leave you with your matter,
I came to you with the crying of the storm.
I'll sit right here, right next to your pillow,
And I will tell a tale of love and strife,
In which there is a hidden meaning hollow,
Put by a wise-man in his ancient times.

...There was a rogue, who all his life had wandered,
And never even went to see his home,
In stead of heart beneath his shirt he carried,
A sharp and bloody knife as cold as stone.

He used to cover, forestall benighted convoys,
And only hid his knife when it was day,
But his knife never rusted from the blood-sheds,
The man was evil as the devil may.

But only once, and maybe from exhaustion,
On a crossroad in the sun he fell asleep,
The people hurried kicking him in their motion,
And no one stopped to see if he slept deep.
Only a little, ragged girl on the road-high
Approached to cover with a leaf his face,
The rogue just cried, for the first time being loved,
The wicked rogue just stood and cried, but why?...
What ever melted this heart cold as knife-blade,
Which never saw a warming flame before?

A single hand, and nothing else just made then,
Bitter tears from two bloody eyes to fall.
A single hand, more warming than a flame-tongue,
The evil cut-throught gifted with the thing,
He never had, nor stollen, neither pillaged,
He never had by slaying or anything.

But you're asleep, and right now I feel chilly,
The girl in rags - where is she now I cry,
She made the rogue feel warm despite his rudeness,
You never made me feel so warm, but why?...

Превел: Александър Христов

НА ВЪПРОСИТЕ НИ ОТГОВОРИ НАШАТА НОВА УЧИТЕЛКА ПО АНГЛИЙСКИ ЕЗИК

Какво е било преди в ХІ?

Преди беше както сега. Разликата за мен е, че съм „от другата страна“. Но отново се

опитвам да преодолея границата или поне да я направя по-малка пречка приобщуването.

Какво Ви накара да изберете професията на учител?

Мисля, че не съм си избирала професията, а желанието ми да уча и да бъда винати на ти с книгите ме

МАРИЯ ВЪЛКОВА

доведе до тук, засега. Или по-точно ме върна отново тук, където бяха едини от най-страхотните ми ученически преживявания.

Трудно ли си намерихте работа?

В интерес на истината да имала съм и друга работа, но исках да опитам точно тази. Работила съм като учител и преди да завърша университета, но много за малко, като заместващ учител. Не успях да се почувствам на

мястото си. Надявам се сега това да се случи.

Трудно ли е да сте млад учител?

Да, трудно е. Затова се надявам вие, учениците, да ми помагате малко повече. А от учителите, които винаги са ми помогали, продължавам да получавам помощ и подкрепа. Искрено им благодаря.

Какво е да си от другата страна на бюрото?

От другата страна на бюрото все още се чувствам

странно, но мисля, че с времето това ще се промени. А що се отнася до бюрото, аз винаги съм го възприемала като граница, а не като бариера.

Какво очаквате от вашиите ученици?

От своите ученици очаквам да бъдат винаги искрени с мен и малко по-усърдни от това, което виждам до сега. Освен това искам да не забравят, че за да получиш, трябва да дадеш. Зная, че звуци като поговорка, но в поговорките е събрана вековната народна мъдрост.

Thank you for the questions. It was pleasure for me to answer.

Тони Тенева, 9а кл.

Историята за ВИГ „Монолог“ започва през 2001 година. В началото на годината се взима решение за създаването на вокално-инструментална група. Решение, което променя хуманитарната ни общност. От тогава млади таланти и любители на музиката творят историята на групата. През отминалата 2010 година, „Монолог“ се сдоби с нови членове. За повечето хора младите „монолози“ се носят „на крилете на музиката“, но в нашите очи те вървят по трудния път към мечтите си. Решихме да проследим този път при един от новите членове на група „Монолог“ - Яна Туджарова:

Кажи ни как се реши да влезеш в групата?

Това ми беше мечта още от малка. Нямаме си и на представа колко радостна бях, когато разбрах, че съм приета в Хуманитарната гимназия. Имах шанс да събъдна мечтата си.

Успяваш ли наистина да я събудиш? Това ли е, което си очаквала?

Никой от групата не е свикнал да работи в екип. Наистина не е лесно да сме отбор. Колкото и да искам да сме като едно семейство, ако не се опитаме всички заедно, няма да стане. Нужни са повече уважение, разбиране и свободно време. Имало е доста случаи, в които на репетиции е идвал половината състав. Тогава е било просто губене на време.

Какво трябва да се промени?

Не знам. Не очаквам всичко да е идеално, въпреки че много ми се иска. Харесва ми как се развива групата.

Важно е да имаме желание, за да се получава всичко, както трябва.

Каква е групата в мечтите ти?

В мечтите ми сме една страхотна група и наистина добри приятели. Надявам се да стане така, както ми се иска, но вече не съм толкова уверена както преди.

Какво е състоянието на групата в момента?

Не бих казала, че е добро. Клавирът и китарите са сравнително нови, докато барабаните са друга история. Поддържаме инструментите до колкото можем, но в случая това не е достатъчно. Барабаните са много стари. Бих казала, че дори се нуждаем от нови. Няма част от тях, която да не е залепена с тиксо. Кожите

са скъсани, стари и може поне тях да опитаме да сменим.

Каквото и да стане се надявам да се справим.

Имате ли нови парчета?

Все още работим по този въпрос. Не знам кога новите песни ще са готови, но мисля, че ще е скоро. Нямам намерение да издавам нищо. Нека хората почкат и после сами да оценят.

Сега затвори очи и си спомни първия си концерт. Какво беше усещането?

Ooo! Адреналинът ми беше на максимума. Бях страшно притеснена! Не спрях да мисля как ще се чува вокалът, дали инструментите ще бъдат добре озвучени, ще успеем ли да

изсвирим песните правилно, или от притеснение ще объркаме всичко. По време на изявата цялото притеснение се излари. Може би бях нервна, защото не знаех каква ще е реакцията на публиката. Не мисля, че очакваша нов състав със стари песни (смее се). Важното е, че си изкарахме страхотно. Беше ми забавно и мисля, че се справихме добре.

Изглежда, че не всичко върви "по мед и масло" при новия състав на група "Монолог". Но въпреки лошото състояние на барабаните и честите караници, тези млади и, все още, неумели таланти нямат намерение да откажат от общата си мечта. А именно група, достойна за овации и бури аплодисменти. Надяваме се, че недоразуменията и съпътстващата ги микрофония няма да попречат за развитието на групата!

Калояна Георгиева, 9б кл.
Румяна Генова, 10а кл.

ЛИЧНО ТВОРЧЕСТВО

"Моята приказка за доброто"

Мирослава Желева, 10а кл.

Ивета Стоянова, 6а кл.

И малко едно време.. Така започва всяка една приказка. Но моята е реална, истинска. В наше време, с реални личности...

Когато бях дете, имах един съсед - стар и грехнал старец, чиито години не се знаеха, тъй като времето беше оставило следите си върху лицето му. Ала колкото грозна беше неговата външност, толкова красива бе душата му. Името му бе Кирил, отраснал в немотия, но неговите родители го бяха научили на най - важното - на състрадание и любов към всички хора - бедни и богати, добри и зли, малки и големи..

И така минавали годините. Кирил пораснал. Остарял. Озовал се на моята улица. И до ден днешен не мога да си обясня защо този рядък добър човек няма семейство. Нима така бе решил? Постоянно си задавах куп въпроси, на които нямах отговори..

Дълго време го наблюдавах как всеки ден излиза рано сутрин и се прибира късно вечер. Тъй като бях малко и наивно дете, го намирах за странен и смятах, че върши нещо нередно.

Един ден любопитството ми надделя и реших да го проследя, за да разбера истината. Тръгнах с тихи стъпки след него. Не беше много трудно, тъй като слухът му бе увреден и не чуваше много добре. Стигнахме до градския парк. Той седна на една пейка, извади пластмасова чашка и с трепереща ръка започна да я поднася към минувачите като казваше: "Моля, помогнете! За децата, за бедните изоставени деца.." Хората минаваха и трогнати от молбата му пускаха в чашката дребни монети - кой, колкото може.

В този момент разбрах всичко. Сълзи започнаха се стичат по лицето ми, когато осъзнах какво всъщност прави. Почувствах се виновна, че съм го подозирала и обвинявала.

Възрастният човек се обръна, видя ме и ме извика при себе си. След като събрахме малко пари, отидохме и ги дарихе в близкия дом за изоставени деца без родителска грижа. Само да бяхте видели усмивките на бедните дечица, за които "грехналият старец", както аз го наричах, бе светец..

И така се занизаха годините, хората се променяха, аз - също. Ала старецът от съседната къща си остана все същия добър човек, който излиза рано сутрин и се прибира късно вечер...

Мирослава Желева, 10а кл.

Усмивка през зъби
от ярост пропити.
Слово зад решетка
от изгнила стомана.

Усмивка през зъби
с трептящи устни
желаещи святата
истина да изрекат.

Усмивка през зъби,
език зазидан
от вековна тишина
безсилно вълнен.

Слово, освободи се!
Език, клетката разбий!
Усмивко, трепни, падни!
Уста, истината изречи!

Стефан Василев, 12б кл.

И нека пием на екс!

Ще поканя самотата
на по чашка
суха депресия
И нека пием на екс!

Тя ще дойде
сама и отчаяна.
Нека дойде,
чакам я!

Аз я чакам,
нека дойде...
И ще чакам
колкото е нужно.

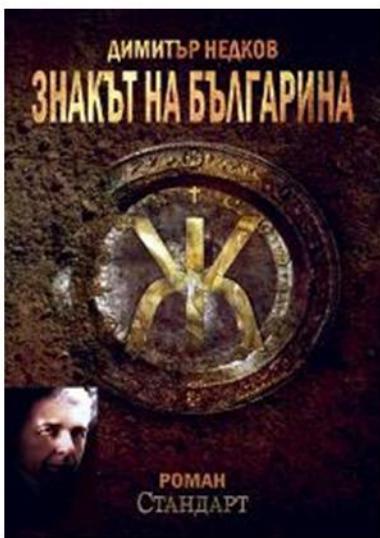
Все пак и тя жена е,
нужно е да се гримира,
тоалет да избере
и разбира се да закъсне.

Ще се гримира
със сълзи и нещастие.
Ще се облече
със спомени отминали.

Знам, че ще дойде!
Кой би отказал
чашка суха депресия?
И нека пием на екс!

Стефан Василев, 12б кл.

ГОЛЯМОТО ЧЕТЕНЕ

Димитър Недков е автор на документални и художествени книги, посветени на историята на тайните общества. Лектор по темите за ролята на тайните общества и техния възход.

В книгата „Знакът на българина“ Недков разказва историята за знак в формата на буквата „Ж“, който е принадлежал на богоилите. Този артефакт има силата да обедини всички религии и етноси, но може да бъде използван само от българите. Той е открит от кръстоносците в Йерусалим и за да го предпазят от Ватикана го разделят на три части. Тайните общества съставят „План 2012“, който ако бъде изпълнен ще доведе до нов световен ред и мир по света, но българите ще объркат сметките на Великите сили.

Димитър Недков се е постарал да обясни подробно всички общества, термини и други важни структури на тайните общества. Романът е лек и увлекателен, като авторът оставя отворен финала, за да може всеки да помисли върху това каква България бихме могли да създадем сами.

Георги Туджаров, 12в кл.

Защо българските деца не четат?

Международно изследване поставя българските гимназисти на предпоследно място по грамотност и на второ по неграмотност, като след нас са само северните ни съседи Румъния.

И в трите категории: четене, математика и природни науки, нашите сънародници са се справили с резултат много под средния. Дали този ефект не е породен от мнението им, че "четенето е празна загуба на време"?

Точно заради тази "празна загуба на време" българинът е неграмотен и неспособен. Той показва много по - малко от възможностите си. Склонността му да изкарва околните виновни за неговия мързел, неуспех и неговата немърливост, е налице. Той е безответствен

Пример за това са нашите политици. Идват избори, да - синоним на "празни обещания". Трагедия е, че сме ги оставили да се издигнат в "аристократията" на държавата. Ето на това казвам аз - първи принцип на неграмотност. Вторият е, че им вярваме. Може би се чудите защо се отклоних от темата и застъпих милите ни, "честни" управници?

Да оставим по - неграмотни селяни от нас да ни управляват, доказва тезата, че сме невеж народа, и че не четем книги. Защо ли? Начетеният човек е умен човек, следователно няма да се остави да бъде управляван от умствено изостанали индивиди, чиито интереси са да ограбват тези, които са им помогнали да постигнат успех в областта на политиката. Стигнахме и до третия принцип.

Така че, моят призив към вас е:

Мили приятели, съученици, сънародници!

Не бъдете наивни и не слушайте, когато околните ви казват, че от книга не можеш да се учиш, напротив. Четете и след време кажете на вашите деца това, което сега казвам на вас. Не позволявайте да сте част от този абсурден цирк, в който ни вкарват безпричинно само защото сме податливи на чужди обещания. Бъдете

грамотни, умни. Не се хранете с лъжите на клоуни - шахматисти, чиито пешки сме ние. Винаги търсете утеша в книгата, защото тя е избавление от реалността, а понякога може да се окаже и решението на вашия проблем. Не е просто хартия, а мъдрец, който, ако уважаваш и му позволиш да стигне до теб, ще те научи на най-важните житейски уроци. С книга в ръка изкачвайте върховете на успеха, защото бъдещето на България е във вашите ръце.

Мирослава Желева, 10а кл.

ТЕАТЪР

A black and white photograph of Lydia Slobodan, a woman with short, light-colored hair, wearing a dark long-sleeved top. She is seated, looking slightly to her right with a gentle expression. The background shows a wooden bookshelf filled with books. In the upper left corner of the photo frame, there is a stylized cross. Above the photo, the text "Слободан, Лиција!" is written in a cursive font. Below the photo, the text "Обичаше-те!!!" is written in a large, bold, cursive font, followed by "ТЕАТРАЛНИТЕ ОТ ХУМАНУИТАРНА ПРИЧАДИЈА" and "Дамян Дамјанов" in a smaller font.

На светлия
християнски праз-
ник Димитровден
– 26 октомври
тази година
почина иконата на
театъра в Сливен
– Лидия Гяурова.
Нейната отдаче-
ност вдъхновя-
ваше както нейни-
те колеги в АТ
„Стефан Киров”,
така и учениците ѝ
от театралната
трупа на Хумани-
тарна гимназия.
Лидия бе човек

както търсеше красотата на съществуването, учеше ни не как да играем, а защо го правим и ни показваше какво е да бъдеш личност. Обичаме те, Аидка!

“Безвъзмездна помощ”

Българският младежки Червен кръст (БМЧК)

Българският младежки Червен кръст (БМЧК) е доброволна младежка организация, която е неразделна част от Българския Червен кръст и принадлежи към Международното младежко червено кръстко движение. Чрез своите доброволци в цялата страна и посредством своите програми за обучение, дейности и услуги, БМЧК приобщава децата и младите хора към хуманитарните ценности и принципи, работи за намаляване на социалната и здравната им уязвимост, извършва застъпничество за

подобряване на благосъстоянието им и насърчава толерантността и недискриминацията, уважението към различията и културното многообразие.

Тази година БМЧК навършва 90 години. Събитието е отбеляното и в Сливен. На 16 октомври се състоя концерт, парите от който са в полза на кампанията "Бъди един от 90 000 хиляди". В концерта активно участие взеха и ученици на нашата гимназия. Националната дарителска кампания, която стартира на 15 септември

2011 г. "Бъди един от 90 000", имаше за цел 90 хиляди деца от всички училища в страната да дарят по 1 лев, като със събранныте средства да бъде осигурен топъл обяд за децата в тежко социално положение. Взе участие и нашата гимназия. Събраният средства са 3000 лв., като част от тях са дарени от гражданите на празника на града. Ученици от 5, 6 и 7 клас на ХГ събраха над 800 лева дарения. Дейността на кампанията има голям успех както в града ни, така и в страната. Парите, които даряват сливенските ученици и

граждани, ще се използват в кухнята за топъл обяд на децата в неравностойно положение. Същата съществува вече 10 години в Сливен.

В момента тече кампания за доброволци. Ако искате да се присъедините към БМЧК, може да заповядате всяка сряда от 18:30 часа в сградата на БМЧК Сливен (която се намира малко по надолу от ХГ), а за повече информация потърсете учениците доброволци в нашето училище.

Тони Тенева, 9а кл.

НОВИНИ

Испанският изследовател Хавиер Качо в Сливен

Испанският писател и изследовател Хавиер Качо представи на 08.12.2011 в Областна администрация - град Сливен книгата си „Амундсен – Скот: Дуел за Антарктида“.

Амундсен и Скот, чийто подвиги до днес пробужда удивление и

възхищение в очите на читателите, са смели мъже, предприели най-дългия и опасен поход в историята, а именно – покоряването на Южния полюс. Макар опоненти, Качо разкрива: „Единият ще отиде, за да спечели, другият – за да загуби, но и двамата – за да намерят славата.“ Хавиер Качо също е един от щастливците, успели да достигнат до приказката, наречена Антарктида. Той е член на първата испанска експедиция, проведена през 1986–1987 година и оттогава е участник в още пет експедиции до Ледения

континент.

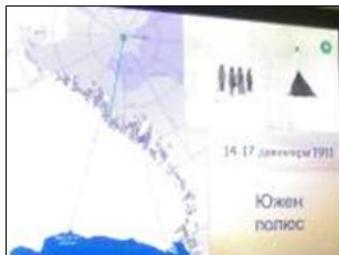
„Цял живот аз съм си мечтал да завладея Северния полюс, аeto ме тук – завладя Южния.“ – споделя с усмивка испанският изследовател.

„Амундсен – Скот: дуел за Антарктида“

/резюме/

Покоряването на Южния полюс е едно от най-големите предизвикателства пред човека на нашата планета. Тази книга е най-пълният разказ за една действителна епопея, за борба със себе си и със стихиите. Битка между двама смели мъже на име Амундсен и Скот, предприели най-дългия и опасен поход в историята преди 100 години.

Четвърти международен

музикален фестивал „Виртуози“

Четвъртият международен музикален фестивал „Виртуози“

Микс от авторски песни, филмова музика и класически пиеси, изпълнени от виртуози на българската музикална сцена, бе откриването на Фестивала.

На втория ден се любувахме на изпълнението на Деница Златева (цигула), носител на наградата „Млади виртуози“.

Закриването също бе подобаваш и бе подчинено изключително на любовта към класическата музика. В залата на читалище „Зора“ Сливенската филхармония и почетният гост от Турция – Хасан Тура (цигула) ни представиха най-известните композиции на Моцарт и Бетхoven.

Диана Василева, 12б кл

ТАЙНСТВОТО РОЖДЕСТВО

В библиотека „Сава Доброплодни“ се състоя поредната среща с учениците от Хуманитарна гимназия „Дамян Дамянов“ и тяхната учителка г-жа Тахчиева. Бе проведен семинар на тема: „Тайнство Рождество“ с петокласниците с цел приобщаването им към християнските ценности. Денислава от 5а кл. запозна съучениците си с легендата „Св. Николай Чудотворец – праотец на Дядо Коледа“.

НОВИНИ

1 ДЕКЕМВРИ- СВЕТОВЕН ДЕН ЗА БОРБА СРЕЩУ ХИВ/СПИН

Традиционно клуб „Безвъзмездна помощ“ на БМЧК при Хуманитарна гимназия „Дамян Дамянов“ отбеляза 1 декември. И тази година младите

червенокръстци раздаваха предаване от ХИВ.

информационни материали, червени лентички - символ на борбата срещу СПИН и презервативите единствено то надеждно средство за

Деветокласнички от Хуманитарна гимназия са наградени за участието си в конкурс на тема: „Християнското семейство и младеж - мит или реалност“

Тони Тенева от 9а клас в ХГ „Д. Дамянов“ бе наградена за обективното отразяване на социалната действителност и погледа на обществото към проблема с християнските ценности и поругаването им, а Дебора Александрова от същия клас получи награда за признателността, приемствеността иуважението към по-възрастния като носител на ценности и наследства.

Всички наградени участници се срещнаха със заместник-кмета Иван Славов, който е и председател на Местната комисия за борба с противобществените прояви на малолетни и нестъпнолетни, инициатор на конкурса.

Спортен клуб

През 2008 година се оформя новото ядро на спортния клуб на гимназията, поставяйки началото на редица успехи, които изкарват училището в членните редици.

Още същата година отборът, състоящ се от Ивайло и Добрин Драгоеви, Георги Кинчев, Младен Димитров, Николай Георгиев, Лъчезар Иванов, Стоян Георгиев, печели първо място на футболния турнир, на който чрез таланта си показват на какво са способни.

Година по-късно на турнир по хандбал, без какъвто и да е опит,

нашите момчета достигнаха до трето място.

През учебната 2010-2011 година отборът с помощта на новите попълнения Георги Николаев и Тодор Йорданов достига второ място на турнир по волейбол, като задържат тази позиция и през следващите два турнира.

И на последно място, но не и по значение, нашите съученици спечелиха трето място на Общинската щафета, доказвайки, че учениците на Хуманитарна гимназия не блестят само с ум, но и със спортен хъс.

Затаяваме дъх в очакване на новите

им спортивни постижения.

Шидер Георгиев, 11б кл.

ЧЕТВЪРТИ В РЕПУБЛИКАНСКИЯ ШАМПИОНАТ ПО МОТОКРОС

Димитър Иванов Петров е роден на 17.01.2001г. Занимава се с мотокрос от седем годишен. През трите години в този спорт има спечелени различни места - на последното състезание за 2011 стана втори, въпреки голямата кал и лошите условия. За сезон 2011 в крайното класиране е четвърти в Републиканския шампионат.

I-во място

На 18 ноември 2011 г. Габриел Г. Пъррев от 5а клас участва в междуучилищно състезание по тенис на маса с ученици от ОУ с. Сотиря. Задълбоко в квалификациите.

СВОБОДНО ВРЕМЕ

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ:

- ◊ Пеенето е забавна и здравословна дейност, която прави хората по-щастливи, заключиха японски учени. Припяването под душа или докато домакинствате е отличен начин да се справите с неблагоприятните събития и неочеквани стресови ситуации. Мнозина гледат на пеенето като средство за социално оближаване, а празниците са повод да покажете музикалните си умения и да подобрите имунната си система.
- ◊ Вгърбяването в хубава книга или кръстословица може да блокира способността ни да чуваме, показва изследване на британски учени. Това се случва, защото зренietо и слухът се опитват да поделят ограничен капацитет на мозъка. Последиците от този проблем може да са доста сериозни. Учените смятат, че той възниква, когато сме обсебени от хубава книга, или интересна статия, или когато пишем SMS. Така можем да пропуснем спирка, да не чуем приближаваща кола при пресичане. /проф. Нили Аави, Лондонски университетски колеж/

СМЯХ

УЧЕНИЧЕСКИ БИСЕРИ

- * Госпожо, кое е множественото число на парите?
- * Под Черно море има река.
- * Хлябът не се прави от брашно.
- * Госпоо, към мен ли гоорите?
- * Учител по История: Сетний спартанец пред ордите на Ксеркса.

СУДОКУ

Попълнете празните полета така, че всеки ред, всяка колона и всички групи от 3x3 да съдържат цифрите от 1 до 9

	4	3	2					
8		2	7	5				3
	9			4	7	2		
6			4	8	3	9	5	
	3	8	5	7	6			2
	8	5	2			4		
7				3	5	2		9
				4	1	8		

– Пред теб има син слон, какво ще направиш?

– Вадиш пушка и го застреваш.

– Какво ще направиш, ако пред теб има червен слон?

– Гъделечкаш го, докато стане син и го застреваш.

– Какво ще направиш, ако пред теб има зелен слон?

– Ядосваш го, докато стане червен, после го гъделечкаш, докато стане син и го застреваш.

– Татко, можеш ли да се подписваш със затворени очи?

– Да, защо?

– Тогава се подпиши в бележника ми.

Първи учебен час:

– Ако някой иска да каже нещо, трябва да вдигне ръка.

Иванчо веднага вдига ръка. Учителката:

– Кажи, Иванчо!

– Само проверявам дали системата работи.

Редакционна колегия:

Диана Василева - гл. редактор, Мирослава Желева - техн.
редактор, Стефан Василев, Тони Тенева, Румяна Генова,
Георги Туджаров, Калояна Георгиева, Шидер Георгиев -
спортен редактор.

Отговорен редактор: Дочка Андонова - Петрова
Технически изпълнител: Мария Кавръкова

Редколегията благодари на всички свои сътрудници!